

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 639/2023
05.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Гордане Којић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужилаштва Ктз бр.329/23 од 05.06.2023. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.10/23 од 02.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 05. јула 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужилаштва Ктз бр.329/23 од 05.06.2023. године и **ПРЕИНАЧАВА** правноснажна пресуда Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.10/23 од 02.02.2023. године у погледу одлуке о казни, тако што Врховни суд окривљеном АА за кривична дела неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209. став 1. Кривичног законика и неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности у подстрекавању из члана 209. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика, због којих је оглашен кривим правноснажном пресудом, утврђује појединачне казне затвора у трајању од 3 (три) месеца, те га на основу члана 60. Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К бр.6/22 од 02.11.2022. године окривљени АА је, поред осталих окривљених, оглашен кривим због извршења једног кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209. став 1. Кривичног законика и једног кривичног дела неосновано добијање и

коришћење кредита и других погодности из члана 209. став 1. у подстрекавању –у вези члана 34. Кривичног законика, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по четири месеца за свако од извршених кривичних дела, окривљеном је на основу члана 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.10/23 од 02.02.2023. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужилаштва у Пожеги, пресуда Основног суда у Пожеги К бр.6/22 од 02.11.2022. године преиначена је само у односу на окривљеног АА и само у погледу одлуке о казни, тако што су окривљеном за кривично дело неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209. став 1. Кривичног законика и кривично дело неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности у подстрекавању из члана 209. став 1.у вези члана 34. Кривичног законика, због којих је оглашен кривим, утврђене казне затвора у трајању од по четири месеца, након чега је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест месеци.

Врховно јавно тужилаштво поднело је захтев за заштиту законитости Ктз број 329/23 од 05.06.2023. године, само против правноснажне пресуде Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.10/23 од 02.02.2023. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и донесе пресуду у смислу члана 492. ЗКП.

Врховни суд је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. Законика о кривичном поступку, без обавештења јавног тужиоца, сматрајући да његово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, заједно са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет и по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

По оцени Врховног суда основано се у захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужилаштва истиче да је другостепена пресуда донета уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на штету окривљеног, обзиром да је одлуком о кривичној санкцији повређена одредба члана 54. став 3. КЗ, којом је прописано да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела, или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Из списка предмета и побијане другостепене пресуде произилази да је другостепени суд, приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, као отежавајуће околности на страни окривљеног АА ценио чињенице да је учинио два кривична дела, те да је подстакао друге окривљене да чине кривична дела, закључујући да су то отежавајуће околности по својој природи и да указују на висок степен кривице

окривљеног, због чега је окривљеном неопходно изрећи строжу кривичну санкцију од изречене, односно ефективну казну затвора у трајању од шест месеци.

Поступајући на овај начин, другостепени суд је учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, обзиром да је околност која је обележје кривичног дела ценио и као отежавајућу околност, јер је чињеницу да је окривљени извршио два кривична дела и да је подстицао преостале окривљене да учине кривична дела, ценио као отежавајућу околност и поред тога што му је кривичну санкцију изрекао због извршења два кривична дела, од којих је једно извршено у подстрекавању, (кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209. став 1. КЗ и кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности у подстрекавању из члана 209. став 1. у вези члана 34. КЗ).

Стога је Врховни суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужилаштва и отклонио учињену повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, тако што је окривљеном за свако од извршених кривичних дела утврдио казне затвора у трајању од по три месеца и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци, те одредио да ће ову казну издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора, које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим што уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Овако одмерена казна је по оцени овога суда адекватна тежини извршених кривичних дела, при чему је довољна да се њоме оствари сврха изрицања кривичних санкција из члана 4. КЗ и сврха кажњавања из члана 42. КЗ у односу на окривљеног.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председника већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић